

at Sagtsager nu skulle behandles paa den offentlige Politisager almindelige Maade, eller om Meningen blot er den at forandre Udtrykket „private“ i den nævnte Paragraph til „offentlige“, og derimod bibeholde de øvrige særlige Regler, der gjælde for Sagtsagers Behandling, idet jeg navnlig maa henlede Opmærksomheden paa, at der i Sagtsager navnlig gjælder særegne Regler med Hensyn til Bewisførelsen. Bewisførelsen er nemlig lettere der end i andre Sager, og navnlig saaledes, at en Sagtbetjents edelige Angivelse kan bevise, at den Sigtede kommer til at fralægge sig Sigtelsen ved Ed. Det er Noget, som ikke vil finde Sted ved en Behandling overeensstemmende med de almindelige Regler om offentlige Politisager; men jeg tror det vilde være uheldigt, om vi vilde affasse de Betselser, der ere givne i Sagtsager med Hensyn til Bewis, idet navnlig de Sagtberettigede vistnok nødigt ville give Slip paa den Begunstigelse, som den nævnte § 35 indeholder. Endelig vil jeg ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at der i Forordningen af 20de Mai 1840 § 36 findes en særegen Præscription for Sagtsager, som jo ogsaa vilde bortfalde, medmindre det, som sagt, er den ærede Forslagsstillers Mening, at disse Bestemmelser i §§ 35 og 36 i Forordningen af 20de Mai 1840 fremdeles skulle staae ved Magt.

Indenrigsministeren: Der kan ikke være nogen Grund for mig til ikke at anbefale det ærede Thing, at fremme denne Sag. Saavidt jeg nemlig kan skjønne, er dette Lovforslags Gjenstand netop en saadan, at der er al mulig Anledning til at antage, at den vil kunne behandles ligesaa fyldestgjørende og ligesaa gennemgribende gennem Benyttelsen af Representationens Initiativ, som den vilde kunne blive det gennem et fra Administrationens Side taget Initiativ. Jeg kan derhos heller ikke med Hensyn til det Tidspunkt, hvorpaa Forslaget fremkommer, sige Andet, end at jeg finder, at det paa en Tid hvor et Forslag om Fredning af forskellige nyttige Dyr er forelagt for det høie Thing, hvis Bestemmelser ganske vist i enkelte Retninger streife

Sagtgebetet, ogsaa ligger ganske naturligt for, at man ønsker saa tillige om muligt at søge at fremme visse Spørgsmaal om Sagten, navnlig den Side af Sagtspørgsmaalene, som her er omhandlet. Jeg skal nu forsøge, saavidt jeg kan, det efter den korte Tid, der har været mig levet til at sætte mig nærmere ind i Sagen, at give nogle Bidrag til Bedømmelsen af selve Lovforslaget og til dets videre Behandling, som jeg tør forvente vil blive forberedt gennem et Udvalg. — Jeg vil da først med Hensyn til § 1 sige, at jeg deler den ærede Forslagsstillers Mening om, at der, naar man i vor Tid skal give Bestemmelser om Bøder for Sagt, uidentvilt er al Grund til at sætte dem noget ned fra, hvad de bleve satte til i 1840, og jeg finder, at de særlige Bøder, der her ere foreslaaede for ulovlig Sagt paa forskjellige Arter af Vildt, i det Hele ville være tilstrækkelige til at afholde dem, der overhoved ved Bøder ere til at afholde fra ulovlig Sagt, fra at gjøre sig skyldig heri, og for Andre er det jo temmelig ligegyldigt, enten Bøderne ere noget høie eller for lave, da de dog sædvanlig neppe ville kunne betale dem. Men endskjøndt jeg derhos vel kan see Grunden til, at den ærede Forslagsstiller har udeladt de særlige Bøder for nogle af de Dyr, der ere nævnte i § 27 af Forordningen af 20de Mai 1840, saa skjønner jeg dog ikke rettere, end at han har drevet Udeladelserne noget videre, end jeg idetmindste er istand til at see, at der er tilstrækkelig Opfordring til, idet der blandt de Dyr, som han har udeladt, findes nogle — jeg skal f. Ex. nævne Vildænder —, der forekomme mig at være ligesaa berettigede til at skjærmes ved en Extrabøde som flere af de Dyr, han har optaget. Det følger ganske vist af sig selv, at fordi Sagt paa dem ikke er belagt med en saadan Extrabøde, derfor vil ulovlig Skyden eller Jagen efter dem ikke blive uden Straf, idet den almindelige Straffebøde for ulovlig Sagt, der, som bekendt, ved Loven af 25de Marts 1861 er nedsat fra et Beløb af 20—100 Rd. til et Beløb af 5—50 Rd., jo vil være at anvende. Den ærede Forslagsstiller anførte derhos, da han indbragte sit Lovforslag, at han meente, at de udeladte sær-